

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

48^e jaargang • nr. 88 • VOORJAAR 2022

Wie heeft op aard de prediking gehoord,
de prediking van 't vlees geworden Woord,
den Christus Gods, op Golgotha vermoord?
Wie durft geloven,
wie ziet in Hem Gods reddend' arm, van boven
tot hem gestrekt? Wie durft zijn kruis
belijden,
wiens hart zich in den Lijdende verblijden,
met smaad bedekt?

Gelijk een lam, dat stil ter slachtbank gaat,
gelijk een schaap zich zwijgend scheren laat,
zo deed G' uw mond niet open onder 't kwaad,
U overkomen.

God heeft U uit het oordeel weggenomen,
toen G' elke teug des bekers had gedronken,
en 't zondig volk gerechtigheid geschonken
in 's Heren oog.

't Verloste volk verheft tot U zijn hart,
Rechtvaardige, Die zonde voor hen werd:
het zegent al uw wonden, smaad en smert.
Gij hebt geleden
voor snoden, Gij voor vijanden gebeden,
Gij hebt gesmacht, moest alle laaf'nis derven,
hun ziel tot troost in leven en in sterven:
het is volbracht!

GEZANG 35, VERZEN 1, 5 EN 8

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

Het getijlp van een mus

L.A. Nanandana en N. Mbeme

Als Gods liefde werkelijk ons hart vult, stroomt het over om zich over anderen uit te storten. Hierbij gaat het niet alleen om beleefd te zijn, maar om de liefde te laten zien op een actieve en blijvende wijze. Onze liefde zal continu moeten groeien. Als morgen ons vermogen niet is toegenomen, laten we God dan vragen om ons te vullen met zijn oneindige liefde. Laten we dan zoeken naar omstandigheden waarin deze liefde zichtbaar wordt en een bron van verfrissing mag zijn voor anderen. De Heer Jezus spreekt over Zijn wederkomst. De Heer zegt hierbij: 'En er zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en sterren, en op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven; En den menschen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien komen in eene wolk, met grote kracht en heerlijkheid' (Lc.21:25-27). Op aarde zal er angst zijn onder de mensen en landen die niet meer weten wat ze moeten doen. Een

periode van schrik en angst. Maar het geloof in God is ook een overwinnend geloof. Want dan is het moment van terugkeer van de Heer niet ver meer. En de Zijnen weten dat.

De liefde die voortkomt uit dat geloof is het zuiverste dat er is. In het Hebreeuws is het woord geloof gelijk aan vertrouwen en vertrouwen zou tot gevolg moeten hebben de gehoorzaamheid aan God en aan Zijn Woord. Het geloof van Israël is gebaseerd op het verbond dat God heeft gesloten met Zijn Oudtestamentische volk in de Sinaï. Dit verbond is het fundament van het geloof in de God van de Israëlieten, want geloven of geloof hebben is het voor waarheid houden van het bestaan van God Die redt en Die zegent. Zonder geloof is het onmogelijk om met God te wandelen en te leven. De Bijbel leert: 'Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is van hen, die Hem zoeken' (Hbr.11:6). Het geloof waarin de volkeren vertrouwen hebben in God, is een geloof van heilige en overwinnende mensen. Daniël werd uit

de leeuwenkuil bevrijd en zijn vijanden werden in de leeuwenkuil geworpen. De Bijbel leert dat Daniël geloof had in zijn God. 'Hij heeft de muil der leeuwen toegesloten, dat zij mij niet beschadigd hebben...' (Dn.6:23) zo spreekt Daniël. We zien ook dat Sadrach, Mesach en Abéd-Nego uit de brandende oven worden bevrijd omdat ze in God geloofden. Zelfs Nebukadnézar loofde God (Dn.3:28). Door het geloof worden wij bewaard: 'Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die gereed is, om geopenbaard te worden in de laatste tijd' (1Pt.1:5). In Hebréeën 11 (vs.1) wordt gesteld dat geloof '... is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet'. Geloof is geen utopie, illusie, droom of hersenschim. Wij proberen het praktischer te maken het te omschrijven als de som van drie woorden die elk beginnen met één van de letters van het Franse woord "FOI", namelijk: 'F' van (Fidélité) = Vertrouwen, 'O' van (Obéissance) = Gehoorzaamheid en 'I' van (Intimité) = Intimiteit. Als het zo benoemd wordt moeten we trouw zijn aan God en aan Zijn Woord. Dat wil zeggen dat men in staat moet zijn om zijn verplichtingen aan het Woord van God te respecteren. Het is de Heer Jezus Christus Die het allesoverheersende onderwerp van het zegevierend geloof is. Hij sprak tot zijn discipelen: '... gij gelooft in God, gelooft ook in Mij' (Jh.14:1b).

- Geloof is dus het vertrouwen in de Persoon van Jezus Christus en in de waarheid van Zijn boodschap, en daardoor de afhankelijkheid van allen om bij deze Persoon te zijn en deze boodschap te erkennen als afkomstig van God;
- Geloven is het aannemen van Zijn prediking en wonderen die Christus aanwijst als Verlosser en Zaligmaker;
- Geloven in Jezus Christus is de bekering. Het aanvaarden van het Evangelie en dit in de praktijk brengen zoals geschreven in Marcus 1:15: 'En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabijgekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie'.

De redding door God, in het Grieks 'SOZO' (genezing, bevrijding, overwinning en vrede), laat niet lang op zich wachten voor de mensen die in geloof met God wandelen. Jesaja tekent op: 'Alzo zegt de Heere: Bewaart het recht, en doet gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden' (Js.56:1). De verlossing (genezing, bevrijding, overwinning) kan wel worden uitgesteld in het leven als de gerechtigheid, het recht of de vrees voor God niet waargenomen of beoefend wordt (Ps.70:6). Als de volken wandelen door het Woord van God te bestuderen en met vertrouwen in de God van Israël, is de redding zeker. God is trouw aan Zijn Woord om het te vervullen, zoals we eerder hebben

gelezen. Wij bidden dat Gods zegen, Zijn vrede en Zijn bevrijding gegeven worden aan degenen die het Woord van God hebben aanvaard in de Naam van de Heer Jezus Christus. Hierbij mogen wij leren van het geloof dat Abraham getoond heeft (Hbr.11:8-10) en de wijze waarop bijv. Henoch met God wandelde (Gn.5:21-24). Merk op dat het woord 'geloof' slechts enkele keren voorkomt in het Oude Testament, waaronder in Habakuk 2:4. In het Oude Testament wordt het woord 'geloof' ook gebruikt voor het woord 'vertrouwen' en daarom kan het werkwoord 'geloven' ook gelezen worden als 'vertrouwen'. (2 Kron. 20:20, Ps. 62:9, Ps. 115:11 etc.). Zo kan geloof worden beschreven worden als vertrouwen in God en in het Woord van God.

Geloof en de Bijbel

In de Bijbel wordt het woord 'geloof' in tenminste vier verschillende betekenissen gebruikt, namelijk: Het natuurlijk geloof of het gelovig geloof (Jc.2:19). Ieder mens (heiden of christen) komt ter wereld met een aangeboren vermogen om te geloven in het bestaan van God of een opperwezen of iets dergelijks (2Th.3:2). Als tweede betekenis het geloof dat leidt tot verlossing. Dit geloof stelt de zondige mens in staat om gered te worden of om een

kind van God te worden door te luisteren naar de boodschap van het Evangelie of het Woord van God (Rm.10:13-17, Jh.1:12, Rm.10:9-10, Éf.2:8-9; 1Jh.5:4-5). Als derde het geloof als geestelijke gave (1Kor.12:4-11), dat niet aangeboren is. Het betreft hier een geschenk van God aan Zijn kinderen die Hij wil of verkiest, voor de opbouw van de kerk. De persoon aan wie de Heilige Geest dit wil toekennen moet zich wel in Zijn hand stellen want het betreft een zeer bijzondere gave. Als vierde het geloof als geestelijk wapen. Dit is te vergelijken met het schild dat soldaten in de oudheid droegen als zij ten strijde trokken (in deze tijd worden andere beschermende middelen gebruikt). Dit heeft tot taak ons te beschermen tegen de aanvallen, de verdrukkingen

van de duivel en zijn volgelingen. Dit geloof heeft het nodig, om werkzaam te zijn of zijn werkzaamheid te behouden, regelmatig gevoed te worden door de beloften van God, door gebed en vooral door de gehoorzaamheid aan God (Éf.6:10-17; 1Th.5:8). Dit geloof wordt soms 'werkend geloof' genoemd (Gl.5:6) en 'onwankelbaar' of 'triomfantelijk geloof'.

Alleen Christus geeft eeuwig leven

Iedereen draagt het verlangen naar eeuwig leven in het hart. We zien er overal sporen van. Of het in de wetenschap of in de geneeskunde is. Eenieder probeert manieren te vinden om het leven te verlengen. Mensen omringen zich in het bijzonder met utopische ideeën of leven in een denkbeeldige wereld van film, literatuur en dromen. Iedereen is bang voor de dood. Want daarin ligt de cruciale vraag: Wat komt er daarna? We willen leven, eeuwig leven en we zijn bang voor de dood. En altijd komt die ene vraag terug: 'Wat is de zin van mijn leven, waarom leef ik?'. Het doel van God was om de mens het eeuwige leven te schenken. Maar de mens verachtte dit en zag af van de belofte. De vrucht, die de dood bracht, had de voorkeur. Zo kwam de dood over elk schepsel. Sindsdien zoekt de mens om het eeuwige leven te hervinden. Men heeft veel gezocht en heeft veel gedaan om dit te verkrijgen. De vele zgn. godsdiensten

zijn daar het bewijs van. Maar het eeuwige leven heeft men nog niet kunnen creëren. Op een dag stelde een kunstenaar een gigantische machine tentoon. Deze werkte en maakte veel kabaal en genereerde veel. Maar het had een nadeel: het leverde niets op. Met dit werk wilde de kunstenaar iets uitdrukken. Hij had het symbool van onze tijd en onze menselijkheid geschapen. Er is teveel! Er is lawaai, drama en dronkenschap in elke hoek, maar zonder enige betekenis en doel en zonder dat er nog vruchten van blijven bestaan. Maar God heeft werkelijk alles gedaan om ons leven te geven, het eeuwige leven. Hij heeft Zijn Zoon gezonden naar deze door de dood gekwelde wereld. Zijn eigen Zoon, Die het Leven Zelf is en van wie geschreven staat: 'Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en ons het verstand heeft gegeven, dat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven' (1Jh.5:20). Alleen in Hem krijgt ons leven zin. Alleen in Hem vinden we de waarheid die onze ziel zoekt. En alleen door Hem ontvangen wij het leven met eeuwigheids-waarde. De Heer Zelf zegt: 'En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken' (Jh.10:28). Zie ook Johannes 11:25-26. Dit is belangrijk broeders en zusters

om te aanvaarden en te geloven. Het belangrijkste is niet te vatten, logisch te begrijpen, te kunnen volgen of uit te leggen. Neen, Jezus Christus stelt alleen de vraag: 'Gelooft gij hierin?'. Al het andere komt pas daarna. Tijdens een wandeling op een kerkhof vielen mijn ogen op een grafsteen. De naam was in de loop der tijd onleesbaar geworden, maar je kon de jaartallen nog lezen: 1915 - 1981. En toen huiverde ik bij dat kleine streepje tussen de twee jaren: dat streepje was een heel leven. Eén enkel streepje! Ons leven is niet meer waard dan één streepje. Zo klein, alleen maar een koppelteken tussen twee jaren! En daar begreep ik alle verantwoordelijkheden die we hebben om iets te doen met dit kleine streepje. Ja, daar gaf ik mijn leven aan de Heer Jezus Christus en verbond ik mij ertoe dit leven in Zijn dienst te stellen. De Heer Jezus Christus vraagt aan ons allen of wij in Hem geloven. Als dat zo is mogen wij bidden: 'Heer Jezus Christus, ik geloof dat U het eeuwige leven bent en dat U voor mij gestorven bent aan het kruis. Kom alstublieft in mijn hart, vergeef al mijn zonden, vervul mijn hele leven. Ik dank U omdat U me gered heeft en omdat U me nooit meer zult verlaten'.

Het dienen van onze Heer

Alleen God kan het geloof geven, maar wij mogen getuigen. De Heer kan de hoop geven, maar wij mogen bemoedigen.

Alleen God kan de Goddelijke liefde geven die wij mogen tonen. Christus is de Weg. Tonen wij die aan anderen? Alleen God kan vrede geven waarmee wij mogen werken. Hij alleen is het Licht dat zichtbaar mag weer spiegelen in onze ogen. God alleen kan ons de kracht geven waarmee wij ook de last van anderen dragen. De Heer is het Leven. Wij mogen een werktuig zijn waardoor dit tot uiting komt. God kan het onmogelijk geachte doen. Wij mogen doen wat in onze macht ligt. Deze uitgangspunten nodigen ons uit om actief te zijn. Juist omdat het God is Die ons het verlangen en de kracht geeft zo te handelen. Aan u en aan mij de vraag of wij dit ook zo in de praktijk brengen.

God liefhebben boven alles

Terwijl Izak opgroeide, nam de liefde van Abraham voor hem toe. God had hem dit kind gegeven. Abraham had God ook zeer lief. Maar van wie hield Abraham het meest? Hij bracht vaak offers aan God. Hij gaf geschenken aan de Heer. Was hij bereid om hem alles te geven wat hij had? Zou hij zijn kind ook aan God geven? De Heer zou Abraham op de proef stellen. God zei tot hem: 'Abraham' (Gn.22:1). Abraham antwoordde: 'Hier ben ik'. Toen hoorde hij de Heer zeggen: 'En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, die jij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moría, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, die Ik u zeggen

zal' (Gn.22:2). Abraham werd gegrepen door een grote angst! Welke gedachten zouden zich van hem meester gemaakt hebben? God had hem gezegd dat Izak in dit land zou leven en de vader zou worden van een groot volk. Abraham kon het waarschijnlijk niet begrijpen. Maar Abraham wist wel wat hij moest doen. Wanneer God iets zegt, is het iets dat je altijd moet doen. En je moet Hem gehoorzamen, zelfs als je het niet begrijpt of pijn doet. En het geloof maakte hem gehoorzaam. Hij wist niet waarom God dit vroeg. Maar hij zou het doen, want God heeft het gezegd. De volgende morgen stond Abraham vroeg op, zadelde zijn ezel en nam twee dienaren mee. Hij maakte Izak wakker en ze gingen op reis. Het werd een lange reis. Het duurde drie dagen voor ze bij hun doel aankwamen. Voor Abraham zonder twijfel een zeer zware reis. Nooit had een vader een zwaardere reis gemaakt. Eindelijk kwamen zij aan bij de voet van de berg Moria. Abraham zei tot de dienaren dat Izak en hij verder zouden trekken om te aanbidden. Als dit offer zou zijn gebracht, 'dan zullen wij tot u wederkeren'. Ja, dat geloofde Abraham. Hij geloofde vast dat God in alles zou voorzien. Toen Abraham aan Izak uitlegde dat Hij Zichzelf van een lam als brandoffer zou voorzien (Gn.22:6-8). Nadat zij op de aangewezen plaats waren aangekomen, bouwde Abraham een altaar en trof de

nodige voorbereidingen. Toen riep de Engel des Heren: 'Abraham, Abraham!' (Gn.22:11), want het was genoeg geweest. God had gezien dat Abraham bereid was alles aan hem te geven. God wist dat Abraham Hem boven alles liefhad en dat Abraham zelfs zijn enig kind te aan God te geven. Wat een vreugde! Wat een verlossing voor Abraham! Plotseling draaide hij zich om en zag een ram die met zijn

horens in een struik verstrikt was geraakt. God Zelf moest het daar geplaatst hebben. Abraham zette de ram op het hout en bracht een offer aan de Heer. Nooit van zijn leven was hij zo gelukkig en dankbaar geweest! Vervolgens gingen ze samen terug naar huis. God had in alles voorzien en Abraham had zijn innig geliefde zoon nog. God was nog steeds zijn vriend. God was zelfs nog nooit

zo zijn vriend geweest zoals nu! Izak zou zeker de vader worden van een groot volk. Veel later offerde onze Vader Zijn Zoon. Deze keer riep niemand 'Stop!'. Deze keer werd de Zoon echt het Lam. Die Vader, God Zelf, Die zoveel van ons houdt dat Hij ons Zijn enige Zoon gaf. De Zoon, de Heer Jezus Christus, Die aan het kruis stierf om in onze plaats te lijden. Hij moest het Lam voor ons zijn. Zijn wij ons daarvan

bewust? Houden wij van God boven alles?

Het dagelijkse leven

Laten we de situatie hierboven beschreven in ons hart meedragen en vasthouden in moeilijke omstandigheden. Zo is er nog steeds de situatie van de covid 19 pandemie in de Democratische Republiek Congo. De situatie m.b.t. dit virus is nog steeds explosief. In december waren er gemiddeld 3.000 gevallen per week. Maar in de laatste periode is er sprake van 1000 gevallen per dag. Dat hebben we bij eerdere golven nog niet gezien. Dit alles wordt misschien ook wel onderschat. Misschien is het aantal gevallen nog veel hoger dan genoemd, omdat er stakingen zijn geweest bij de dienstverleners in het veld. Dat betekent dat er gevallen zijn die niet worden gemeld. Ca. 80% van de ziekenhuisbedden is bezet. Misschien wordt er zelfs een bezetting van 100% bereikt, verklaarde een woordvoerder van de Technische Coördinatie van het Multisectorale Comité voor de Reactie tegen covid 19. Volgens de covid 19 Coördinatie, is één van de bijzonderheden van deze vierde golf, dat steeds meer kinderen door het virus worden getroffen. Dit in tegenstelling tot de vorige golven. Daarom is het respecteren van de genomen maatregelen één van de oplossingen om de verspreiding van het virus tegen te gaan. De Coördinatie raadde de bevolking ook vaccinatie aan.

Terwijl de stad Kinshasa wordt geconfronteerd met een nieuwe uitbraak van covid 19, wordt de bevolking al geruime tijd ook door een griep epidemie geteisterd. Het vertoont vrijwel dezelfde symptomen als het Coronavirus. Dit maakt het voor veel mensen moeilijk om covid 19 van griep te onderscheiden en om te weten welk geneesmiddel zij moeten nemen om de ziekte te bestrijden. De realiteit is dat het virus dat verantwoordelijk is voor covid 19, in zijn vroege verschijningsvormen sterk lijkt op de griep. Vandaar het risico van verwarring tussen de twee en de bezorgdheid van de zieken. Als voorzorgsmaatregel geven veel mensen in Kinshasa er de voorkeur aan de ziekte rechtstreeks te lijf te gaan. Dit gebeurt met inhalaties die van bepaalde planten worden gemaakt en waarvan de resultaten in sommige gevallen doeltreffend zijn gebleken. Bovendien is het product 'CONFO' een van de geneesmiddelen die op grote schaal wordt ingenomen door patiënten die op zoek zijn naar traditionele oplossingen en waarvan gezegd wordt dat het ook zou helpen tegen. Op het niveau van de kerken worden de voorzorgsmaatregelen strikt gehandhaafd. Er mogen minder dan 50 leden naar de kerk komen waarbij regelmatig handen wassen noodzaak is. Het dragen van mondklappers is verplicht, evenals afstand houden. Het aantal bezoekers van de Erediensten is dus aanzienlijk gedaald. Maar

de specialisten raden mensen ook aan om, wanneer de eerste symptomen zich voordoen, zo snel mogelijk naar het ziekenhuis te gaan om een goede diagnose te laten stellen en een goede behandeling mogelijk te maken. Ook wordt aanbevolen zelfmedicatie te verbieden, een veel voorkomend fenomeen in de Democratische Republiek Congo, dat bij sommige patiënten tot complicaties kan leiden. Het nemen van medicijnen als onderdeel van zelfmedicatie kan bepaalde symptomen maskeren en de interpretatie van biologische resultaten verdraaien. 'Zichzelf behandelen, met ongeschikte medicatie, kan leiden

tot andere ziekten en deze verergeren ...', stelt een medische bron van het Hôpital Général de Référence (het Algemeen Referentieziekenhuis) in Kinshasa. Wij hopen en bidden dat er spoedig een situatie zal ontstaan waarbij het virus overwonnen is en wij als gemeenschap weer onze taken op ons kunnen nemen. •

Noot van de redactie: dit artikel is begin februari ontvangen en geeft dus de situatie van dat moment aan. Het is mogelijk dat zaken nu iets anders zijn dan destijds.

Droefheid verandert in blijdschap

A. Hobé

Met het Paasfeest herdenken wij ieder jaar de opstanding van de Heer Jezus. 'De Heer is waarlijk opgestaan en is aan Simon verschenen' (Lc.24:34). Dood en graf konden de Heer niet houden. Hij had Zelf kenbaar gemaakt dat Hij na drie dagen weer zou opstaan uit de dood. De dag van de opstanding is van onschatbare waarde.

Goede Vrijdag, daaraan voorafgaand, is een verschrikkelijke dag geweest voor de vrienden van de Heer en Zijn volgelingen. Maar volgens het Godsplan moest het zo gaan, om tot verlossing te komen. Vreselijk was het opschrift voor allen die de Heer volgden en in Hem geloofden. Boven het hoofd van de Heer stond geschreven: 'Dit is de

Koning der Joden' (Lc.23:38b). Dit opschrift was in drie talen aangebracht (Jh.19:20). Op deze wijze lieten de vijanden van de Heer hun spot tot uitdrukking komen. Lastertaal en bespottung werden de Heer door voorbijgangers en toeschouwers toegeroepen. Deze spot deed de vrienden van de Heer pijn. Wij lezen in Gods Woord: 'Evenzo spotten de overpriesters samen met de Schriftgeleerden en oudsten en zeiden: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Hij is Israëls Koning; laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven. Hij heeft Zijn vertrouwen op God gesteld; laat Die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevallen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon' (Mt.27:41-43). De vijanden zeiden het, maar twijfelden de vrienden niet? De weg welke de Heer nu moest gaan, was zo onwaarschijnlijk en onbegrijpelijk voor Zijn vrienden. Tot het moment dat de Heer de woorden 'Het is volbracht' uitgesproken had, waren Zijn volgelingen ervan overtuigd, dat Hij een andere zending zou volbrengen. Maar het was anders gelopen dan zij verwacht hadden. Maar Gods werken zijn niet onze werken. Jozef van Arimathéa zou de Heer eer bewijzen. Deze ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van de Heer. Toen nam hij het lichaam van het kruis en wikkelde het in zuiver fijn lijnwaad en legde het lichaam in een nieuw graf, dat hij in de rots had la-

ten uithouwen. Daarna heeft hij een grote steen voor het graf gewenteld en is toen heengegaan (Mt.27:58-60). Maar Maria Magdaléna en de andere Maria blijven achter, zittende tegenover het graf (Mt.27:61). Hun hart was met droefheid vervuld. Dan is het moment voor hun aangebroken om terug te gaan naar Jeruzalem. Allen zijn zij uitgeput na die vreselijke uren van spanning. Zij hadden gehoopt dat God op het laatste moment Zijn Zoon nog zou redden. Maar die hoop is niet vervuld geworden. Zij zijn allen ontroostbaar. Niemand weet een woord van troost te spreken.

Vijandschap overwonnen

De vijanden van de Heer waren waakzaam. Zij gingen tot Pilatus en maakten hem kenbaar: 'Heer wij hebben ons herinnerd, dat Die Verleider bij Zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt' (Mt.27:63). Zij zullen van deze verwachting, die de Heer alleen tot Zijn discipelen gesproken had, gehoord hebben. En zo slecht als zij dachten, meenden zij, dat de volgelingen van de Heer even leugenachtig als zij zelf waren. Zij vroegen aan Pilatus of hij hun het bevel wilde geven om het graf te verzegelen tot op de derde dag. Zodat Zijn discipelen niet zouden komen om Hem weg te halen en het volk zou kunnen zeggen: 'Hij is opgewekt uit de doden' (Mt.27:64b). Dan zou het lege graf daarvan mede getuigen. Dat was het gewicht, wat

de overpriesters van het volk toekenden aan de opstanding. Zij krijgen wat zij vragen. Het graf wordt met een zegel gesloten (Mt.27:66). Wie zou dat zegel durven verbreken? Nu kunnen zij met een opgelucht hart weggaan, naar de stad van de grote Koning, om daar het Paasfeest te vieren. Eindelijk was die gehate Nazarener uit de weg geruimd. Nu wilden zij wel eens zien hoe Hij de tempel, drie dagen na de afbraak, weer

zou herbouwen. Veilig ligt Hij nu achter de verzegelde steen, onder toeziend oog van Romeinse soldaten, met wie niet te spotten valt. Er is duivelse vreugde in het kamp van de vijanden van de Heer. Maar grote verslagenheid bij Zijn volgelingen en bij Zijn vrienden. De dag van de sabbat is voor de vrouwen omgekropen. Bij het aanbreken van de eerste dag, bij de morgenschemering, spoedden Maria van Magdaléna en de andere

Maria zich naar het graf. Waarom spoedden zij zich naar het graf? Zij willen, zoals gebruikelijk bij de Joden, het lichaam zalven. Wanneer zij naar het graf gaan, denken zij eerst aan de moeilijkheid, wie voor hun de steen van het graf zal afwentelen. De kracht van deze vrouwen is niet toereikend om dit zelf te kunnen doen. Maar als zij aankomen zien zij dat de steen al door de engel van de Heer was afgewenteld van het graf. Dan staat daar geschreven: 'Zijn uiterlijk was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. En de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden' (Mt.28:3-4). De bewakers sloegen op de vlucht. Maar de engel gaf de vrouwen als antwoord: 'Weest gij niet bevreesd; want ik weet, dat gij Jezus zoekt, den Gekruisigde. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft; komt, ziet de plaats, waar Hij gelegen heeft' (Mt.28:5b-6). Deze vrouwen worden door de engel uitgenodigd om te komen kijken en zichzelf te overtuigen dat het graf leeg is. Wanneer zij dit zien, wordt hun hart met beving en ontzetting vervuld. Zij richten hun gezicht naar de aarde (Lc.24:5). Het Lucasevangelie spreekt over twee mannen in een blinkend gewaad die spraken tot hen: 'Wat zoekt gij den Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinnert u, hoe Hij, toen Hij nog in Galiléa was, tot u gesproken heeft, zeggend, dat de Zoon

des Mensen moest overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en ten derde dage opstaan' (Lc.24:5b-7). De overwinning op de dood is behaald. Het is de kroon op Zijn werk. De vrouwen krijgen als eersten de opdracht om dit grote gebeuren kenbaar te maken. Zij gaan direct weg van het graf, met vrees en grote blijdschap, om dit aan Zijn discipelen te berichten. Hun woorden klonken als ijdel geklap [onzin], zij werden niet geloofd (Lc.24:11). Maria Magdaléna was achtergebleven bij het graf. Aan een opstanding denkt zij niet. Maar wel aan het feit, dat de hovenier Hem ergens anders neergelegd zou hebben. Maar als zij een vraag stelt aan Degene, van wie zij dacht dat het de hovenier was, wordt haar hart met ontroering vervuld. De door haar gewaande hovenier blijkt de opgestane Heer zelf te zijn. Zij gaat heen en deelt Zijn discipelen mee dat zij de opgestane Heer gezien heeft. (Jh.20:18). Haar berichtgeving wordt niet aangenomen door degenen die met Hem geweest waren.

Juich, uw Koning leeft!

Petrus en Johannes gaan nu ook op verkenning uit. Ook zij zien dat het graf leeg is, maar de Heer zien zij niet. Wanneer de Heer na enige tijd aan Petrus verschijnt en er wat meer orde komt in de berichtgeving en hun gedachten, komen zij tot de conclusie dat het toch waar

moet zijn: de Heer is opgestaan en Hij leeft. Er waren vele volgelingen van de Heer samengekomen die spraken over wat er was gebeurd. Er komen twee jongeren binnen. Zij zijn van ver gekomen en stralen van vreugde en blijdschap. Zij wilden de treurenden troosten, maar dat is niet meer nodig. Voordat de jongeren konden vertellen wat er gebeurd was, klinkt uit de mond van de aanwezigen dat 'De Heer is waarlijk opgewekt en is aan Simon verschenen' (Lc.24:34b). Hoe kunnen de verblijde jongeren uit Emmaüs nu nog meer bijzonderheden meedelen? Dat hoeft ook niet meer. Want als zij hierover spreken verschijnt de opgestane Heiland plotseling in hun midden; op wonderlijke wijze was Hij binnengekomen. Zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te zien (Lc.24:37). Zij vernemen uit de mond van de

opgestane Heer de eerste woorden: 'Vrede zij ulieden' (Lc.24:36b SV). Eerst waren Zijn volgelingen troosteloos en van mening, dat zij bedrogen waren door een onjuiste Messiasverwachting. Maar nu staat Hij daar, Die door Zijn opstanding bewezen heeft, de Zoon van God te zijn. Apostel Petrus getuigt hier hiervan op het feest met de woorden: 'Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem en tot Here en tot Christus gemaakt heeft, dezen Jezus, die gij gekruisigd hebt' (Hnd.2:36). Welk een vreugde en blijdschap moet ook ons hart vervullen, wetende 'dat dood en graf de Heer niet kon houden, maar dat Hij na drie dagen weer is opgestaan'. Laten wij met blijdschap uitzien naar de dag dat de Heer zal wederkomen en ons zal opnemen in Zijn heerlijkheid. Laat ons roepen steeds sterker worden: Kom Jezus, ja kom haastig. AMEN. •

Een liefdevolle gebeurtenis

M.S.Antonisse

In deze periode leven wij in de dagen van Goede Vrijdag. Wij gedenken het bijzondere lijden en sterven van onze Heere

Jezus. Een lijden waarbij wij niet kunnen begrijpen wat Jezus heeft ondergaan. Jezus als de Zondeloze, Hij Die geen zonden

heeft gekend. Het was de belofte Gods, aan een verloren mensheid, dat eens de vloek der zonde verbroken zou worden. En het is Jezus geweest, Die de vloek der zonde heeft verbroken. Zo lezen we: 'Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout

hangt' (Gl.3:13), maar ook in 2 Korinthe 5: 'Want Dien Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem' (vs.21). Het is door het geloof dat wij dat kunnen en mogen verstaan. De genade Gods in Jezus Christus: nu nog een verborgenheid, maar dat zal eens openbaard zal worden.

Nu nog, zegt de ongelovige, blijft alles zoals het altijd is geweest. Maar voor de gelovigen is het een kracht Gods. Gelovende dat het offer van Jezus Christus een werkelijkheid is. Dat Jezus werkelijk verzoening heeft gedaan voor onze zonden. Hij was werkelijk het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt. Jezus heeft een eeuwige verzoening aangebracht. Jezus heeft geen zonden gekend. Het is God geweest Die Zijn eniggeboren Zoon tot zonde gemaakt heeft, tot verlossing van een verloren mensheid. Wat zou een zondig mens daarop moeten zeggen dan alleen datgene wat hij zelf kan begrijpen, vanuit de mens zelf geredeneerd? We weten dan wat er gezegd wordt: dat het een ergernis is. Dit wordt al in de Bijbel aangekondigd. 'U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzaammen wordt gezegd: De Steen Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een Hoofd des hoeks, en een Steen des aanstoots, en een Rots der ergernis; Dingen namelijk die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn' (1Pt.2:7-8). Hoe wonderlijk is het grote lijden van onze Heer en Heiland niet geweest. Zijn discipelen verstonden hun Heer niet als Hij sprak over Zijn aankomende lijden en sterven. Jezus sprak erover, maar Petrus antwoordde: '...dit zal u geenszins geschieden'. En dat sprak

Petrus omdat hij, zoals ook de andere discipelen, een heel ander toekomstbeeld had. Jezus sprak wel duidelijk tot hen: '...gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn (Mt.16:23)'. Zij luisterden maar met een half oor toen Jezus hun verkondigde, dat Zijn weg een weg was van lijden en sterven. Daartoe was Hij in de wereld gekomen, om de wil van Zijn Vader te volbrengen. 'Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toe bereid; Brandoffers en offer voor de zonde hebben U niet behaagd; Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God' (Hbr.10:5-7).

Nog een korte tijd

Eens zal dat grote wonder Gods verstaan worden, dat God werkende is, tot verlossing van een gans zuchtend mensengeslacht. Nu kunnen wij nog niet alles begrijpen: 'Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben' (1Kor.13:12). En zo mogen wij dat in Zijn toekomst ook verwachten, gelovende dat Jezus alles vervuld zal hebben. Nu nog hebben wij te geloven en door het geloof zien wij de werken Gods. In Johannes 6 (vs.28-29) lezen wij het volgende: 'Zij zeiden dan tot Hem: Wat

zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem Dien Hij gezond heeft'. Het is door het geloof dat wij begrijpen wat God gegeven heeft in Christus Jezus. Het is het offer dat de Heere heeft gebracht om het juk van de zonden te verbreken. Het is zeker wonderlijk om te geloven in de kruisverdiensten van Jezus. In het bijzonder in een tijd dat er zo'n verdeeldheid is. Eenieder zegt of vindt er iets van. Het ambt der verzoening (2Kor.5:18-20) is voor velen een verborgenheid, mede omdat men toch met een half oor luistert, zoals het Woord Gods het heeft verkondigd. We bemerken wel dat men er van alles over wil vertellen op het moment dat het actueel is. Dan is er één en al aandacht voor. Dat zien we over de gehele wereld gebeuren, als de bekende passiespelen worden uitgevoerd. Maar uiteraard wel met een 'eigentijdse' invulling. Het lijden en sterven van Jezus is echter niet te vangen in menselijke uitbeeldingen. Want het is voor de zondige mens niet te verstaan. Het gaat om de wijsheid Gods en deze gaat het verstand van mensen ver te boven. Mensen bedenken niet de dingen die van God zijn, maar die der mensen zijn. Jezus leert ons '... dat, gij gelooft in Hem Dien Hij gezond heeft' (Jh.6:29). Maar dat is het grote dilemma van

de mens, dat ze dat niet kunnen geloven. Want de woorden die Jezus gesproken heeft over Zijn lijden en sterven, worden nog steeds moeilijk verstaan. We bemerken dat vele gelovigen dan ook andere wegen inslaan. Zij kunnen of willen niet meer geloven in het offer dat Jezus gebracht heeft op Golgotha. Maar welgelukzalig die wel geloven. Eens zal het allemaal vervuld zijn. Dan wordt de genade Gods gezien in Jezus Christus. Dat Jezus werkelijk de Overwinnaar is, dat Hij de dood en alle machten heeft overwonnen. 'Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft' (Gl.2:20). Het is het geloof in de kruisverdienste van onze Heer en Heiland, en het zal door vele gezien worden. En velen zullen de Heere God in Zijn liefde en genade leren kennen en Hem alle eer bewijzen, zoals wij mogen lezen in de Openbaring van Johannes (15:3): 'En zij zongen het gezang van Mozes, den dienstknecht Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen'. Wonderlijk God en wonderlijk zijn Zijn wegen; welgelukzalig die geloven. •

Jaaroverzicht 2021

Gemeentelijke gebeurtenissen in 2021

Gemeente Amersfoort

08-07-2021	Overleden	Zr. B. Kreijne - te Pas (53 jaar)
03-09-2021	Overleden	Br. W. van Dusschoten (76 jaar)

Gemeente Wageningen

09-09-2021	Huwelijkszegen	Br. L. Scholtus en zr. S. Scholtus - Duyn (25 jaar)
24-09-2021	Huwelijkszegen	Zr. A.E. Angenent - Hobé gehuwd met br. F.J.W. Angenent

Gemeente Enkhuzen

16-01-2021	Overleden	Zr. J. van der Weijden (67 jaar)
------------	-----------	----------------------------------

Gemeente Haarlem

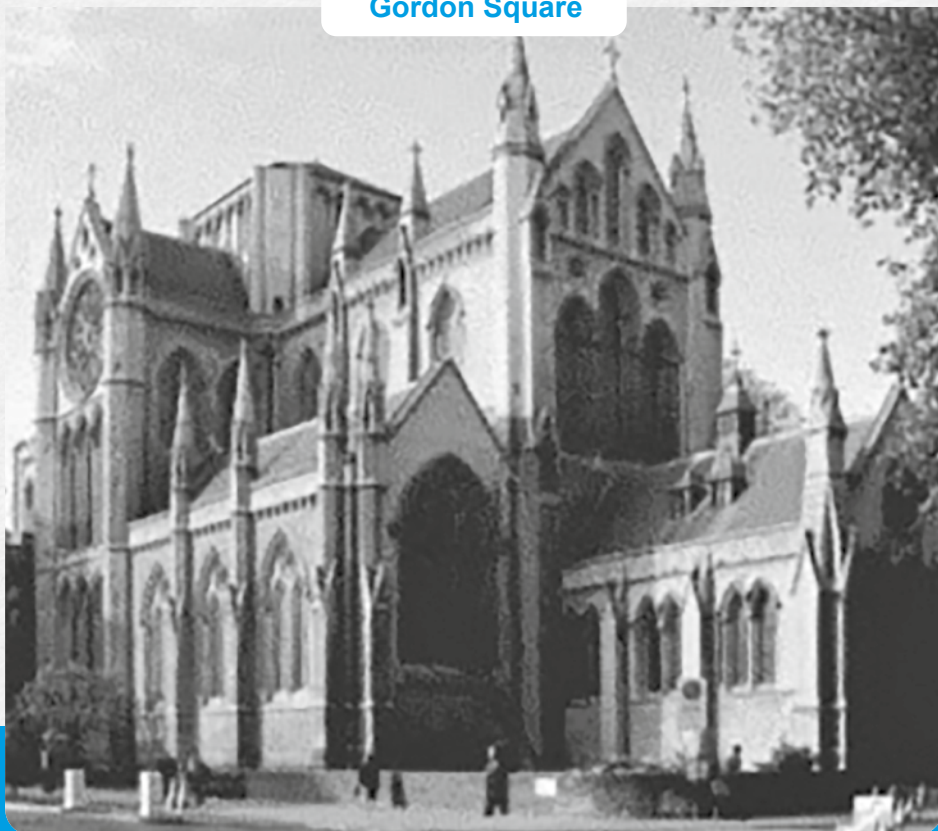
25-01-2021	Overleden	Zr. N. van Vuren - Putting (71 jaar)
------------	-----------	--------------------------------------

Gemeenten te Georgië

23-02-2021	Overleden	Zr. N. Natradze (86 jaar)
------------	-----------	---------------------------

Zoals deze foto laat zien was het kerkgebouw aan Gordon Square van aanzienlijke omvang. Deze kerk werd ook wel Central Church genoemd en werd als 'hoofdkerk' beschouwd. Één keer per vier weken werd er op dinsdag een centrale Eredienst in deze kerk gehouden met de andere gemeenten in Londen, waaronder enkele met bekende namen zoals Islington, Chelsea, Paddington en Westminster. Central Church was 68 meter lang en 27 meter breed. Er waren circa 1000 zitplaatsen, maar door een andere opstelling kon dit nog uitgebreid worden. Het gebouw is tijdens het Kerstfeest van 1853 door apostel J.B. Cardale gewijd. Zoals op de foto duidelijk te zien is lijkt de torenspits wel afgetopt. De hoogte is nu 32 meter, maar het plan was om tot ca. 100 meter te bouwen. Oude geschriften getuigen ervan dat dit op basis van een profetisch Woord verhinderd werd en dat de bouw daarom op genoemde hoogte stopte.

Gordon Square

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem